

ligvis diskutere, i hvad Tempo dette Arbejde skal udføres, men Arbejdet er jo i sig selv af saa stort et Omfang og maa strække sig over saa lang en Aarrække, at 18 000 Kr. mere eller mindre om Aaret aldeles ikke vil have den Betydning, som det ærede Medlem Hr. Olufson syntes at tillægge det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis Loven om at kultivere den store Vildmose først var blevet forelagt i Dag, havde den ikke haft nogen videre Udsigt til at blive ført igennem. Thi selv om man maa erkende, at der skabes Værdier, bliver disse Værdier jo betalt noget dyrt, og det vilde ikke være muligt paa nærværende Tidspunkt at faa en Bevilling til at gennemføre dette store Arbejde. Naar man derfor formentlig motiverer denne Nedsikring med, at Tempoet skal sættes noget ned, kan vi for vort Vedkommende tiltræde den Motivering, og som Følge deraf stemmer vi ogsaa for dette Ændringsforslag.

Jeg skal med disse korte Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale, at vi stemmer for de Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal, og stemmer imod de Ændringsforslag og Underændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Mindretal.

Rode: Vor Stilling til dette Budget er den samme som til de andre Budgetter, og hvor Ændringsforslagene dækkes af tidligere fremførte Betragtninger, skal jeg selvfølgelig ikke gentage disse, men kun gøre Bemærkninger om saadanne, hvor der er særlige Forhold. — Naar Ministeren har ment at burde lade nogle yngre videnskabelige Assisterter ved Landbohøjskolen gaa over fra at være fast ansatte til at være honorarlønnede, gøres der, saa vidt jeg forstaar, ingen Indvendinger imod det sagligt rigtige i dette Forhold fra nogen Side, idet jeg forstaar, at Socialdemokraterne ogsaa mener, at man har ansat flere end naturligt af den Slags Assisterter, hvis Stilling i Virkeligheden er en Overgangsstilling, som faste; men Begrundelsen for Socialdemokraterne er, at da de nu en Gang er fast ansatte, vil man ikke tillade, at de overhovedet gaar over til at blive honorarlønnede. Da det imidlertid er unge Mennesker paa under 30 Aar, er det mig ikke muligt at forstaa, hvorfor man ikke vil anerkende og gennemføre, hvad man i og for sig anser for fuldkommen rigtigt. Vi vil derfor stemme for denne Forandring.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statskonsulenterne i Mejeribrug og lettere Heste-

avl indtræffer det Særforhold, som vistnok foruden paa de militære Budgetter kun er til Stede paa et enkelt Punkt paa Indenrigsministeriets Budget, at Socialdemokraterne anbefaler en mindre Udgift, end Ministeriet har ønsket. Som allerede motiveret, er det Bevillingen til Konsulenten i den lettere Hesteavl, som Socialdemokraterne ikke mener at kunne tiltræde, og jeg har sluttet mig hertil efter Forhandling med samtlige mit Partis Landbrugsmedlemmer, der ligesom Socialdemokraterne mener, at denne Bevilling kan undværes.

Under Nr. 129 vender man tilbage til et af de Arbejdsspørgsmaal, som Socialdemokraterne behandler med saa stor Alvor, skønt der i dem ingen som helst Alvor er. Naar det ærede Medlem Hr. Olufson taler saa varmt om Forcering af dette Arbejde, kunde man rigtignok spørge, hvorfor da dette Arbejde ikke blev forceret, medens Socialdemokraterne sad ved Styret. Forholdet er, at de i Fjor søgte 667 000 Kr. til denne Bevilling, men paa Tillægsbevillingsloven, som jo omfatter en Periode, hvori de har regeret i hele den Tid, hvori der kunde arbejdes væsentligt paa det Punkt, har man maattet nedsætte Beløbet med 333 000 Kr., som altsaa ikke er anvendt. Derved bringes den samlede Bevilling ned til 333 000 Kr., som er brugt i det foregaaende Aar. Man mener nu i Aar at kunne bruge 500 000 Kr. og foreslaar Bevillingen sat dertil. Jeg anfører det, for at man kan se, hvad det er for en tom Agitation, Socialdemokraterne paa dette Omraade møder op med. Hvis der havde været nogen Rimelighed i hele denne Betragtningssmaade, havde man naturligvis forceret Arbejdet ganske anderledes, den Gang man selv styrede. De 500 000 Kr. er angivet af Vandbygningsdirektøren som det, der kan anvendes + de 250 000 Kr., som laanes, altsaa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., hvilket altsaa er meget mere, end Socialdemokraterne anvendte i det foregaaende Aar.

For yderligere at gøre en Bemærkning om et Arbejdsspørgsmaal skal jeg henvise til, at Spørgsmaalet om Nedsættelsen med Hensyn til Arealerne ved Store Vildmose er ikke et Spørgsmaal om en Forsinkelse af Tempoet, der er kun Tale om, som Ministeren foreslaar, at unnlade at opføre to Arbejderboliger. Spørgsmaalet om en Forcering af Tempoet i Vildmosen er et andet Spørgsmaal, og der har jeg for mit Vedkommende beklaget i Finansudvalget, at Landbrugsministeren ikke syntes at nære Ønske om at forcere det videre. Ministeren har imidlertid, saa vidt